

Lapkezelő
Kurtz, Jr., Mr. Louis
27 Hartman Ave.
Carfield, N. J.

EVANGELIUMI HIRNÖK

Official Organ of the
Hungarian Baptist
Union of America

GOSPEL MESSENGER

JÉZUS MONDÁ: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogányok között." (Márk 13:10.)

Az Amerikai Magyar
Baptista Szövetség
hivatalos tudósítója

MEGTISZTULÁS

Mikor azt gondolta, hogy minden elvesztett, akkor találta meg Krisztust és vele minden az övé lett.

Becsapták. Angyalnak nézte az ördögöt is, mert akkor találkozott vele először. Kerülte az embereket, mert aztán mindegyikben ördögöt látott. Megvakult a sötétségben.

Jézus mondta: "Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket a megtérésre. — Az egészségeseknek nincs szükségük orvosra, hanem a betegeknek."

Megtelt a templom igazakkal, akiknek nem volt szükségük a prédikációra. Akik megszokásból ültek a padokon, hogy lássák őtet. A pap nézte az idegent, mert a többi szeméből nem tükrözött vissza a megértés fénye... Érezte, hogy most egy embernek prédikál. Nézték egymást, mint akik egymásra leltek.

—Aki még nem vétkezett, nem tudja mi a bűnbánat. Aki nem volt beteg, nem tudja, mi a gyógyulás. Aki még nem volt hitetlen, az nem lehet hívő. Aki nem vétkezett, nem igazulhat meg. A lejtőn mindenki megcsuszhat, de keresztyénné csak az lehet, aki a halál völgyéből fel tud az igazság, a megdicsőülés hegyére kapaszkodni. Megállni a lejtőn és újra felfelé menni, ez: újjászületés. Csak aki újjászületik, mehet be az Istenországába.

Szinte maga is átélte szavait; hiszen ő is elesett egyszer és akkor tudta meg, mi a felemelkedés.

Prédikáció után úgy fogtak kezét, mint ismerősök. Nem kérdezték egymás nevét. Tudták már mi a megtisztulás, megbocsátás, mert most keresztyének lettek.

Dudásné, Gólya Margit könyvéből.

NOVEMBER 26:

ORSZÁGOS

HÁLAADÁSNAP

AZ IMÁRÓL MEGISMERTE

EGYIK este imaórának kellett lenni egy new yorki gyülekezetben. A prédikátor hirtelen megbetegedett és orvosa megtiltotta az imaórán való megjelenését, pedig már csak egy óra volt kezdésig. Erre a pásztor telefonált segédjének, hogy vezesse az imaórát és utközben pedig látogasson meg egy beteget, ki egy sürgős levelet írt neki.

A segéd-prédikátor sóhajtott egyet ezen megbiztatásra, de mindent elvállalt szépen, dacára annak, hogy beszéd tartására készületlen volt. Elkezdett gyorsan lapozni a bibliában, de semmi sem jutott eszébe, ami ből az imaórát vezethette volna. Az idő azonban már itt volt az indulásra, annál is inkább, mert utközben a beteg férfit is megakartta látogatni.

Annak lakását hamar megtalálta és a szobácska ajtajánál, mely félig nyitva állott, egy pár pillanatig megállt észrevétlenül s valami imaszavak furódtak fülébe az ajtó nyílásán keresztül. Előrehajolva pedig egy öreg, sovány férfit látott egy karosszékben ülve, vánkossokkal körülmazsztatva, égfelé emelt, összekulcsolt kezekkel ezt mondani: "Oh kedves menyei Atyám, én nem érdemeltem meg ezt az adományt, azonban köszönöm, hogy ezt nekem a Krisztusért ajándékozni akarod. De mindenért legyen köszönet, mit Őérette nekem adsz. Mindenekfölött pedig köszönetet mondok a Te szerelmes Fiadért. — Ámen."

Ezen sajátságos asztali imának minden egyes szava mélyen bevészte magát a segéd-prédikátor elméjébe és rögtön talált tárgyat imaórai beszédéhez, ami nem volt más, mint az isteni adományok megismerése, ér-

demtelenségünk beismerése s ezzel szemben Istennek irgalma, miszerint a sok áldással magát Jézust is adta.

Belépett a szobába s néhány pillanatig beszélt a beteg férfivel, aki ben egy őszinte hívőt talált. Majd megigérte neki, hogy mihamar visszatér hozzá, most sietnie kell. Ott hagyta a vacsorájánál.

Amint a templom felé haladt, állandóan viszhangzottak belsejéből a hallott imának egyszerű szavai. Gondolatban hálát adott Istennek, hogy ilyen csodálatos tapasztalathoz vezette és szintén kérte a Szent Léleknek vezetését nehéz feladatához, mely reá várt.

A templomban, beszéd közben, elmondotta, hol járt mit látott és Isten hogyan készítette el ezen imaórának vezetésére, melyre csak egy órával előbb kapta a megbizást. Amint a betegnek imáját hallgattam, nagyon megszégyenítve éreztem magamat. Az így imádkozott vacsorája mellett: "Oh kedves menyei Atyám, én nem érdemeltem meg ezt az adományt... stb." Erre az egyik padsorban, hátul, hirtelen felemelkedett egy férfi, aki nagyon megrettentnek látszott és olyan mozdulatot tett, mintha valamit mondani vagy cselekedni akarna. E miatt mozgolódás támadt a közel ülők sorában, de nyomban visszaesett a padba és összekulcsolt kezekkel, lehorgasztott fejjel, nyugodtan ülve maradt helyén.

A prédikátor is észrevette a jelet, de úgy tett, mintha nem is látta volna. Az imaóra befejeződött s kézzszorítással válltak el a hivek egymástól és prédikátoruktól. Majd legutoljára jött hozzá az a rosul visel-

kedő férfiú s így szólt hozzá:

— Pásztor ur,—s elkezdett fennhangon zokogni,—Pásztor ur, az a beteg férfi, akit ön látott, az én atyám lehet!

A prédikátor nézett reá és várakozott, hogy tulajdonképpen mit is fog mondani, mert előtte világos volt, hogy a szavak mögött egy történet rejtőzik.

—Pásztor ur, — folytatta a halászáppadt és egész testében remegő ember, — huszonkét esztendeje nem láttam őt!

A lelkész vállaira tette kezét és így szólt: “Üljünk le és aztán beszéljen el nekem mindent.” — Ezzel egy széket tolt a férfi elébe.

—Igen, ha csak lehet gyorsan, mert én szeretnék apámhoz menni. Óh, pásztor ur, ha ön mindent tudna! De hát hogyan néz ki atyám? Mert biztos vagyok benne, hogy ő az. Akit már régen óhajtottam látni. Öreg-e nagyon? Nehéz beteg-e? Talán nincsen halálán?

A prédikátor nyugtatta őt: Hát ami azt illeti, elég öreg, de jó erőben és hangulatban van.

— Az én atyám, — óh pásztor ur, nincs a földön még egy olyan, mint ő. De az imája! Látja, erre tanított engem, mikor még gyermek voltam. Ugyanezt az imát mondtam el én, mint gyermek hangosan, étkezés előtt és soha elfeledni nem tudtam. Senki más nem imádkozik úgy evés előtt, mint az én atyám. Óh, én nem tévedhetek.

—Mikor fiatal voltam, valami nagyon rossz dolog történt életemben, — jobb, ha nem beszélek róla. Tudtam, hogy a börtönbe kerülök és elszöktem New Yorkból. Atyámnak, kinek egyetlen gyermeke voltam, egy levelet hagytam, amelyben mindent bevallottam. Azóta soha semmit nem hallott felőlem. Éveken keresztül bujkáltam és hidak, raktárak alatt laktam mindenféle ruhában, különböző nevek alatt. Elgondolhatja, hogy minő társaságba jutottam. Éltem a férgekkel és állatok között, de éltem az emberek söpredéke között is. Nem akarok többet erről beszélni sem.

Egy napról azonban soha sem feledkeztem el. Ez az én szökésem és az atyámhoz írott bucsulevelem napja. Azután, ha valahol gyülekezet vagy prédikáció volt, mindig oda

mentem és az atyai házra gondoltam, valamint arra, hogyan volt ez előtt.

Mikor később biztonságban éreztem magamat a rendőrség nyomozásától, egy napon New Yorkba mentem, hogy találkozzam atyámmal. De minden fáradozásom hiába való volt. Abban az uccában, ahol laktunk, már senki sem ismerte őt. A házban, ahol laktunk, még a nevére sem emlékeztek. Persze, a rendőrségnél nem mertem tudakozódni. Azután burkolt hirdetéseket bocsátottam ki az újságban, de minden hiába való volt. Mégis erősen megtartottam október 17-ét, már 22-éven keresztül. Ma ismét ez a nap van. Tudtam, hogy itt imaóra lesz s ezért jöttem ide. Midőn ön a beteg emberről beszélt, még semmit sem sejtettem, de az imaszavak említésénél mintha villám ért volna engem, úgy éreztem magam.

De most már nekem mindjárt oda kell mennem. Kérem, jöjjön velem azonnal, hiszen olyan kellemetlenül érzem magamat. Menjen és készítse elő atyámat az én jövőtelemre, mert kell, hogy ő legyen az én atyám, egyre jobban érzem ezt. Megteszi ezt? Eljön velem?

A pásztor szívesen vállalta szerepét. Utközben beszélt neki egy másik atyáról is, aki a menyben van, ki szintén úgy vár reá, mint földi atyja. Ezt nem is kell előkészíteni, csak egyenesen hozzá jönni s ezt mondani: “Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened, bocsáss meg nekem! Nem szeretné ezt megtenni?”

Mialatt beszélt, észrevette, hogy a férfi zokog.

A sejtelem igaz volt. Az öreg ember csakugyan atyja volt a hazatérteknek. Egy elveszett fiú megtalálta atyját a földön s ugyan akkor a legjobb Atyát a menyben.

* * *

Ne szünjetekek meg testvéreim imádkozni. “Igen hasznos az igazaknak buzgóságos könyörgésük.” Valamikor az eredmény késni szokott, de mégis meg lesz a gyümölcse. Amíg őszintén tudunk hozzántartani

zóinkért imádkozni, addig még van remény hozzájuk.

EGYMÁS MEGBECSÜLÉSE

“Hanem alázatosan egymást különbnek tartván magatoknál.” (Fil. 2:3.)

EZ EGYIKE a legnehezebb bibliai követeléseknek. Dacára annak, hogy minden ember jobban ismeri önmagát, mint embertársát, gyarlóságaival egyetemben, mégsem szívesen adja át az elsőbbségi jogot neki. Sőt igen gyakran megesk az is, hogy sokkal képesebb embertársától megkísérli valamilyen tekintélyes állásnak elvételét. Ez idéz elő sok sérelmet, bonyodalmat s megrontja egyesek között a békét és összezavarja, szétszakgatja a gyülekezeteket.

Azért alázza meg igen gyakran felfuvalkodott és beképzelt gyermekeket, hogy felébredjenek s megtanulják ezen igen fontos leckét. Keserű csalódásokon, anyagi károkon, betegségen és sok más bajon engedi őket keresztül. Ha akkor sem érti meg Isten szent tervét s nem tanúsítja a helyes magatartást, sem Isten, sem a gyülekezet nem használhatja komolyabb megbízatásban. Ha valamiképpen valamely gyülekezetben megtennék, ottan Isten országának szent ügye kibeszélhetetlen lelki károkat szenved.

Jobb alázatosnak lenni, mint megáláztatni. Az esztelenség és felfuvalkodás egy fán teremnek s ezen gyümölcsök jellemzik a lelki bukás előtt álló embert, melytől Isten meg akar óvni minden egyes hívőt.

Alázatosságnak az útja az, melyen Jézus Krisztus járt. Ő alázatos volt mind haláláig, még pedig a kínos keresztfa-haláláig. Ő ezen az uton mondja a hívőknek: “KÖVESSE-TEK ENGEMET!” Ha valaki csak hívő és nem követője Jézus szavainak, előbb vagy utóbb elbukik s nem érheti el a célt.

Jézus nem csupán élte, hanem tanította is az alázatosságot. Milyen remek tárgyilagos leckével mutatja meg az alázatosságot. Husvét estéjén, vacsora után felkelt az asztaltól, körülkötötte magát, vizet töltött egy edénybe és elkezdte mosogatni a tanítványok lábait. Azok azt gondolták, enyi az egész amit lát-

**NOVEMBER 26.
ORSZÁGOS
HÁLAADÁSNAP!**

nak, de a Mester, Péter tiltakozására, megmagyarázta: Ha Péter nem engedelmeskedik, nincs semmi köze Jézushoz. Ha Ő, az Ur és Mester, megmosta a tanítványok lábait, nekik is meg kell mosni egymás lábait. Más szóval: alázatosságban kötelesek egymást szolgálni testileg, lelkiileg. (Ján. 13:1-20.)

Alázatosságra való serkentéssel tevé van a Biblia: — "A tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek. Ne kevélykedjete, hanem alázatossághoz szabjátok magatokat." (Róma 12:10-16.) "Ne legyünk hiu dicsőség kívánók, egymást ingerlők, egymásra irigykedők." (Gal. 5:26.) "Mindegyikben az az indulat legyen, mely volt a Jézus Krisztusban. És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát." (Fil 2:5-8.) — "Egymásnak engedelmeskedvén, az alázatosságot öltsetek fel." (I. Pét. 5:5.) Olvasd még ezekhez: Péld. 29:23; Ésa. 57:15; Máté 11:29; Kol. 3:12-ben talált utasításokat.

Nem lehet őszinte szívvvel alázatos életet élni anélkül, hogy szeretet által egymást ne segítsük. Pál apostolnak a Galatciabeli gyülekezethez írt utasítása ikertestvére az alázatosságnak: "Egymás terhére hordozzatok és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét." (Gal. 6:2.) Az alázatos lélek nem tudja szívét bezárni Istennel és emberekkel szemben. A tehertől nem menekül, sőt inkább keresi az alkalmat, ahol tehet valamit. Az árvák, özvegyek, aggok felkarolása az ilyeneknek Isten által nyújtott drága alkalom, melyet áron is megragadnak lelkük nemesbítésére.

Többször előfordult már, hogy az országutakon automobil összeütközés történt. A következő elhaladó kocsitól kértek segítséget, de az nem akart extra utat tenni, vagy kocsiját összevéreztetni. S ki tudja, talán életet mentett volna meg, mint az Irgalmas Samaritánus. Jézus utasítása a törvénytudónak, nekünk is szól: "Eredj el és te is aképpen cselekedjél!"

Jézus, ha többet nem, de legalább azt elvárja követőitől, mit a Farizeusoktól kívánt. Mikor azok látták Jézust a Máté házában, a bűnösök között elkezdtek kritizálni s felette ítélkezni, Ő pedig eképpen igazítja

utba azokat: "Menjete el és tanuljátok meg, mi legyen ezen mondas: "Irgalmasságot akarok és nem áldozatot." (Mt. 9:13.) Az egymás megbecsülése megbocsátás és irgalmasság gyakorlásával jár.

Az emberi szív igen hajlandó fogtatni szolgatársát az adósságért még akkor is, ha az térdénálva könyörög a türelemért, elfelejtve azt, amit neki az ő Ura engedett el. Ha Isten irgalmába vett és megbocsátott nekünk, jogosan elvárja tőlünk az irgalmasságnak gyakorlását egymással szemben.

Sok gyermeknek szülei halála után jut eszébe azok iránti tiszteletadás, engedelmesség és gyermeki szeretet. Több hívő akkor ébred fel testvéreivel szembeni kötelességeire miután vagy ama jobb hazába vagy más vidékre költözik. Pedig eredményesebb ezt is a maga idejében megtenni.

Becsüljük egymást, testvéreim, mert az idő rövid és a napok gonoszak. A szeretetnek kifejezésére nem sok alkalmunk van. Ma nagyobb szükség van a krisztusi világosságra, mint valaha volt. Bármily csekély legyen valamely hívőnek lelkifénye, mégis a többihez csatlakozva fokozza a világosság erejét. Tehát minden egyes testvérré szükség van Isten országának addig, míg az életével nem éltet rára annak.

Az egyház Krisztusnak teste. A tagok pedig szintén az Ő testének tagjai. Krisztus testének tagjai sem egyformák, miként a mi testünk tagjai sem, de azért szükségünk van minden egyesre. A tagok többé-kevésbé állandóan egymást szolgálják. Ha például az egyik kéz elkezdene a másikat késsel vagdosni, később csak fájna az a vagdosó keznek is, mert egy testhez tartoznak és az okozott fájdalom visszahat. Hasonlóképpen a kíméletlenek által okozott fájdalom érinti Krisztus testének összes tagjait. Becsüljük, szeressük, segítsük egymást s alázatos szívvvel bocsássunk meg egymásnak, hogy azáltal betölthessük Krisztus szeretetének törvényét.

Sokan azt mondják, ez a legjobb vallásos-lap azok között, amiket eddig ismernek.

BECSÜLETRENDÜNK LAJSTROMA

Az Evangéliumi Hírnök többszöri felhívására is eddig csak a következő katonák nevei érkeztek be, noha az összeszeretnők Lapunk hasábján nyilván tartani. A konvención valami 140-150-ről hallottunk, mely szám azóta emelkedett. Vajon, kik azok és mely gyülekezetből? Aki tud róluk értesítsen bennünket.

TÉNYLEGESES SZOLGÁLATBAN VANNAK:

HUNTSBURG, OHIOBÓL: Ifju Domokos Márton tv., Fülöp László tv., Váci József tv., Göncy László tv., Fülöp József tv., és Kazsuk Fülöp tv.

CLEVELAND WEST SIDE: Vura Warren tv., Tokay Gyula tv., Hotye Péter tv., Vura Dániel b., Balogh Imre Balogh György b., Chopák László b., Chopák György b.

NEW BRUNSWICK, N. J.: Gribich Dezső tv., Gribich Ernő b., Nyiri Dezső tv., Kish Kálmán tv., Kohut Albert b., Ifj. Hamarich János b., Páltza Zoltán tv., Hamarich Árpád, Koye István.

ELYRIA, OHIO: Vaskó János tv., Révész Lajos tv., Muha János tv.

TRENTON, N. J.: Ifj. Nyul Pál tv.

GARFIELD, N. J.: Németh Gyula tv., Németh Stanley tv.

LOS ANGELES, CALIF.: Balogh Robert tv.

BUFFALO, N. Y.: Löwey Károly tv., Kish László tv.

Testvéreim! — Foglaljuk ezen ifjakat mindennap buzgó imáinkba, hogy az Ur tartsa meg életüket a veszedelemben is gyülekezetünk és szent országá számára. — Petre Gábor rovatvezető.

KÉRJÜK A FÉNYKÉPEKET!

Az ifjúsági konferencia elhatározta, hogy minden szolgálatban lévő gyülekezeti tag és barátainknak a fényképét megörökíti és alkalom adtán sorban bemutatja az olvasó közönségnek az Ev. Hírnök lapunkban. Erre a célra kérünk minden katonáról egy szép tiszta képet, akármilyen nagyságba és a legkevesebb \$2.00 minden képpel beküldeni az Ifjúsági Szövetség titkárának a címére. A személyválogatásban nem hiszünk s azért kérjük, hogy minden katonáról készített képmet szet egyforma nagyságu legyen. Mivel nagyobb mennyiségről volna szó így egy mintára fogjuk csináltatni az egészet. Egy páran már beadták, de még sokan nem küldték be. Legyen az megértve, hogy a \$2.00 nem fedezi a képnek az előállítását. A többletet az Ifjúsági Szövetség fogja fedezni. Kinek a fia fog legelőször megjelenni az Evangéliumi Hírnökben?

Íde kell küldeni a képeket: REV. KIN-DA SÁNDOR, 357 Alpine St., Perth Amboy, N. J.

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
7 East Buchtel Ave. Akron, O.

Megjelenik havonta kétszer

Felölös szerkesztő—Editor-in-Chief

Rev. Gabriel Petre

3508 Chatham Ave. Cleveland, Ohio
Társzerkesztő—Assistant Editor

Rev. J. S. Fazekas

940 N. Franklin St. Philadelphia Pa.

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at the special rate
of postage as provided in Section 1103,
Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:

Egész évre: \$2.00 Félévre: \$1.00

ELŐFIZETÉSI ÁRA

\$2.00 per year \$1.00 per half year

HÁLADATOSSÁG

AZ emberi élet egyik legszentebb tulajdonsága a háladatosság, ami nem egyéb, mit az elvett adományokért illendőképpen köszönetet mondani. Milyen gyönyörű dolog amikor emberek nem felejtik el egymásnak jótéteményeit. Ugy a kisebbekért, mint a nagyobbakért köszönetet mondanak. Ez így is illik s ezt jogosan el is várják az emberek a pártfogoltaktól. Ha nem tennék meg még ezt a csekélységet sem, ami semmibe sem kerül, azt mondanák: "Műveletlen paraszt, nem érdemes arra, hogy valaki jót tegyen vele."

Igy állnak az emberiségnek milliói ma. A legtöbben tudják Istennek szerepét az élet fenntartásában. Tudják, hogy Ő általa élünk, mozgunk és vagyunk. Ötöle jön minden jó adomány és tökéletes ajándék naponként, amelyek nélkül egy óráig sem élhetnénk. Fizikai táplálék nélkül az ember legfeljebb 40-42 napig élhet. Víz nélkül már csak 20-21 napig. De levegő nélkül nem lehet élni egy óráig sem. Hányan gondolnak arra, hogy ezen olcsó, de legszükségesebb áldásért Istennek hálát adjanak?

Az emberiség nagy része oda fejlődött, hogy csupán káromolja Istent a legfőbb jótevőt, akit szüntelen áldani kellene. Ezt nem szégyenlik tenni a nyilvánosság előtt, de imádni Őt, szent akaratával foglalkozni, bibliát olvasni, Istennek napját megszentelni, azt már igen. Ez ósdi dolog.

Ez igazán óriási visszafejlődés, mely reánk rántotta újból ezt a borzasztó világkatasztrófát, a háborút. Bárcsak mindnyájan okulnánk belőle és magunkra öltönnék a lelki életnek zsákruháját s megalázva magunkat a föld poráig és kiáltanánk a minenható Istenhez szabadításért.

HÁLAADÁSNAP. — Az amerikai kormány általános ünneppé avatta november utolsó csütörtökét, hálaadásnap címén. Lehetséges sokan e napon elkezdenek gunyolódni s mondani: "Most is van miért hálát adni Istennek, amikor a népek imáját a háború beszüntetéséért nem is hallgatja meg?" Oh igen. — Ez még rosszabb is lehetne.

Eszembe jut egy chicagói néger, ki egy magas garádics soron leesett a kövezetre és eltörte az egyik lábát. Eltörött ölábbal, véres, összezuzott testtel égfelémelve a kezét hálaszavakat bocsátott Istenhez. Amint a járókelők összeszaladtak menézni a szerencsétlent s kérdezték: — Hogyan lehet ilyen állapotban hálálkodni az Istennek? — így felelt: Hogyne lehetne, hiszen csak az egy lábam tört el és igen könnyen eltörhetett volna mind a kettő, sőt a karom és a nyakam is kitörhetett volna. — Először azt hitték, hogy elvesztette az esztét, de később meggyőződtek arról, hogy nagyon is ésnél volt.

Vajjon hányan fogják hálaadás napját igazi őszinte hálára használni? — Ha ez évben is úgy lesz, mint a mult éveken, akkor nagyon kár a napot olyan szép névvel nevezni. Az általánosságnak nem egyéb a nap mint eszem-izsom dinom-dánomnak a napja. Ha a szivben nincs há-

laérzet, onnan még vashoronggal sem lehet a hálaadást kihuzni. — Oh, Istenem, mikor tér már az emberiség magához, hogy képes legyen elfoglalni helyét a teremtettségben.

ISTENKÖZELÉBEN. — Volt egy falusi asszony, aki rettenetes káromkodó beszédével elriasztott magától mindenkit, akiben jó érzés volt. Végre meghasonlott gyermekeivel s hogy ne kelljen velük laknia, kiköltözött szőlőjébe lakni. De ott, kis tanyája hallgatag magányában, nagy nyugtalanság kezdte gyötörni. Már-már úgy érezte, hogy bele kell zavarodnia, ha békességet nem találhat. Ekkor valami titkos belső sugallat arra indította, hogy vegye elő a Szentírást. Eleinte nem igen értette, de nem tudott megválni annak olvasásától. S mire az egész Bibliát háromszor teljesen átolvasta, úgy érezte, hogy közelében van az Isten. Ő maga, minden emberi magyarázat nélkül megérteti vele a legnehezebb igéket és percről-percre tanácsot ad neki. Így élete boldoggá és bizonyosságtévővé vált. Gyermekeivel is szépen kibékült s megtisztult ajkával tanította őket Istennek megismerésére.

AZ ÁLLATOK LAKOMÁJA. — Dr. Luther Márton egyszer a következő mesét mondotta: "Az állatok királya, az orosz-lán, nagy lakomát rendezett. Kiküldte szolgálait, hogy hívják össze a vendégeket. Mikor a disznóhoz értek, ez azt kérdezte, — Miféle ételek lesznek a vendégségen? A követek azt felelték, hogy mind válogatott finom ételek, melyek méltók egy király asztalára. — Mire a disznó toldította a kérdést: Lesz-e moslák is? A szolgálak megbotránkozva válaszoltak: Hová gondolsz, moslák a király asztalán? — Nem! Moslák az nem lesz! — Nohát akkor én oda nem megyek, felelte a disznó elégedetlenül. És nem jelent meg a lakomán.

Sajnos! — Az emberek között is van nagyon sok, kik moslák (szsszes ital) nélkül nem érzik jól magukat semmiféle lakomán.

PROTESTÁNS TÖBBSÉG

Professzor Madge M. McKinney szerint a képviselő és a főrendi házban a nagytöbbség protestáns. A szenátusnak 77 százaléka protestáns és 11 százaléka katolikus. A többi 8 százalék között van zsidó és más vallás felekezetű és olyanok is, kik nem tartoznak vallás felekezetéhez.

A képviselőházban 380 protestáns és 97 katolikus. 7 zsidó, 4 mormon, 2 Christian Science és a többi nem azonosítja magát egyetlenegy vallás felekezettel sem.

A methodisták vannak nagytöbbségben, azután Presbiterianusok, Baptisták és Episkopálisok.

MI ILLIK—MI NEM ILLIK

A FENTI címmel lapunk jövő számában egy új rovatot nyitunk meg. Az általános műveltséghez és társadalmi életéhez nagyon szükséges az illem szabály. Gyakran művelteknek látszó egyének sincsenek egészen tisztában némely dologgal, míg mások másként értelmezik az illemet. Így aztán néhány szükséges leckét az Evangeliumi Hírnök jövő számaiban lefogunk közölni.

Két híres tudós egyszer szóvitába keveredett.

Mondta az egyik:

— No bizony, tisztelt kolléga ur, nagyon vékony füzetben is megférne az ön tudománya!

Mire felelt a másik:

— Az meglehet kolléga uram. De az is bizonyos, hogy rengeteg könyvtárt lehetne arról összeírni, amit ön nem tud!

Az illemről is már többen irtak könyveket s van alkalmunk nem csupán egynek, hanem többnek is a munkáját figyelembe venni. Tehát várunk türelemmel a jövő lapszámig. — (Szerk.)

KATONA LEVELE ANYJÁHOZ

Irta: Kish Gyula

NE VÁRJ édes ayám;
Hadak útján járok,
Fent a levegőből
Mély sirokat árok.
Az órát, a percet
Oly nehezen várom
Mikor áldott kezéd
Sorát olvashatom.

Ne várj engem haza;
Gonoszak az idők—
Inkább imádkozzál
S kérjed a Teremtőt,
Hogy jöjjön az óra,
Jöjjön el a béke—
Győzzön az igazság
Most és mindörökre.

Ne várj édes anyám
Töröld le könnyeid,
Szünjenek meg röktön,
Szíved gyötrelmei.
Imádkozzál értem
Reggel, délben, este,
Közben pedig irjál
Egy pár sort sietve.

Ne várj haza anyám;
Itt csattog a fegyver
Csak egy szempillantás,
S oda van az ember.
De ha Istent kéred
Ő megőriz engem,
Hidd el Ő velem van
S nem enged elvesznem.

De még ne várj anyám
Csak majd a golyával,
Mikor telve lesz majd
Kertünk ibolyával.
Kiért imádkoztál
Akkor majd meglátod,
Szerető ajkaddal
Adsz neki egy csókot.

ILYENBŐL SOK KELLENE

Frank Philaps olaj mágnás, a Christian Century jelentése szerint Bartlesville, Ok'a. városban kifizette minden templomnak az adósságát vallásfelekezeti különbség nélkül. Tetemes összegre rugott az adósság. Még vannak nemes érzelmű emberek.

THE M & M PENSION CAMPAIGN

By G. Clifford Cress

It is a sad fact that the average minister reaches the age of retirement with no adequate financial income. He may have a little insurance, many do not. He may have a little savings. But since income on savings is so low, his living, medical care and old-age needs remain unprovided. Many stories of aged ministers and missionaries in great need, painful dependency and consequent anguish of spirit can be told. Unless the churches have made possible for him some form of pension assurance, the average minister is not properly cared for in his sunset years.

The Northern Baptist Convention has operated a Retiring Pension Fund since 1920. But only a relatively small number of our ministers and missionaries have sought to benefit by its provisions. The Convention at Wichita, last May, voted unanimously to launch a two-year crusade for membership in this Fund. It covers the years 1941 to 1943.

Any regularly ordained Baptist Minister or commissioned missionary of the Northern Baptist Convention in active service, who is under sixty-five years of age and whose church or employing organization is in cooperation with the Convention, is eligible for membership in the Retiring Pension Fund. All ministers and missionaries in Foreign Language Churches and organizations affiliated with the Convention are eligible for membership on equal terms with English speaking workers.

The goal chosen is "Every Baptist church paying its pastor's dues in the Retiring Pension Fund by 1943".

Let every Baptist church agree
By nineteen hundred forty-three
To make its pastor worry-free
With "M and M" Security.

A beautifully illustrated booklet entitled "WORRY-FREE BY 1943" will be mailed on request to

The Ministers and Missionaries
Benefit Board
152 Madison Ave
New York, N. Y.

Rovatvezető: Kinda Sándor

A FREE MIND

Indispensable elements, like air, water, and sunshine, are free to every individual. At least on this, mankind is undivided and no sane person would question the free access to these very common needs.

But some went much further in their thinking, and,—in observing human relationship, also examining the needs of men,—came to very interesting conclusions. They reasoned definitely that human freedom ought to be extended everywhere, and most of the human needs ought to be met on the principle of naturalness and absolute justice.

If a universal culture could be created which would consider and promote universal freedom, then most certainly, applicable solutions can be found to most of the present day social evils. But this, however, would not exclude the danger of degeneration or "falling back."

True, physically we may be limited or even forced into restrictions which we shall never call praiseworthy, yet there is a world within each one of us, which can cope with universal requirements. This world is hard to define, for we often experience the limitations of words when we are traveling with aspirations, desires, aims, and deep longings on the wings of thoughts and prayers. The person within us is just somebody who—although willing to perceive and form conceptions, create new ideas in spite of all kinds of obstacles—wants to understand all forms of existence, and also wishes to venture into the unknown parts and realms of our Universe. Physically, this seems impossible, but mentally it can be ascertained.

When we consider our own mind or mental world, we cannot do justice to it if we are not absolutely free. The full freedom of our own personality. It's not sufficient to accumulate knowledge and information about values of the best kind,

but we must consider constantly our relationship to our whole self, to others, and to the Owner of the Universe in whose world we live. To be free would mean to be in harmony with the forces which seek and secure freedom.

Morally, what could be truly called goodness, is a force for freedom, and evil is a power for bondage. Spiritually we may use other words, but we still face the same reality. Sin represents darkness, disharmony, destruction, disaster, and Love reveals the true relationship of men to each other, and also to the Creator.

In order to have free mind we must side with goodness, and with the will of God, but this ought not be looked upon as a compulsion, rather as a privilege, or as the right kind of Destiny of any person.

When the soul is free the mind seeks to express and increase that freedom. And true freedom is not out for possession but wants to render service. The spirit of Christ reveals this most convincingly.

REV. WILLIAM TATTER

IN TIME OF AFFLICTION

I INVITE every troubled brother and sister here to cry for grace from God to be able to see God's hand in every trial, and then for grace, seeing God's hand, to submit at once to it, not only to submit, but acquiesce, and to rejoice in it. "It is the Lord, let him do what seemeth him good." I think there is generally an end to troubles when the Lord sees that we are willing that He should do what He wills, then He takes back His hand and says, "I need not chasten My child; he submits himself to Me. What would be effected by My chastisement is effected already, and therefore I will not chasten him."

There are two ways of getting help. The one is to go around to all your friends, at first and get disappointed, and then go to God at last. The other is to go to God first. That is the shortest cut. God can make your friends help you afterwards. Seek first God and His righteousness. Out of all troubles the surest deliverance is from God's right hand. Therefore from all troubles the readiest way to escape is to draw near to God in prayer.

ELŐFIZETŐ és előremozdító, vagy HÁTRALÉKOS és hátramoszdító vagy-e?

er. Go not to this friend or that, but pour out thy story before God.

**"Were half the breath that's vainly spent,
To Heaven in supplication sent;
Our cheerful song would oftener be,
"Hear what the Lord hath done for me."**

Human friends fail us. The strongest sinew in an arm of flesh will crack, and the most faithful heart will sometimes waver. But our God is eternal and omnipotent: whosoever trusted Him in vain? Where is the man that can say, "I looked up to Him, and I am ashamed of my hope?"

The beauty of David's looking alone to God came out in this: quite calmly and quietly he said to himself, "God will get me out of this;" therefore he was not angry with Shimei; he did not want his head cut off, or anything of the sort. "God will do it." If a man keep in that frame of mind, what can disturb him? Though the mountains were cast into the midst of the sea and the earth were moved, yet still would he in patience possess his soul, and still be calm, for of such a man I may say: "His soul shall dwell at ease, his seed shall inherit the earth." God hath given His angels charge concerning such a man to keep him in all his ways, for this is the man that dwelleth in the secret place of the Most High, and Almighty. The Lord saith of him, "Because he hath set his love upon Me, therefore I will deliver him. I will set him on high, because he hath known My Name." "Trust ye in the Lord for ever: for in the Lord Jehovah is everlasting strength."

Gather up your confidences, make them into one confidence, and fix them all on Him. Lean not here and there—thou wilt grow crooked in thyself, and the staff thou leanest on shall turn to a spear and pierce thee, Lean wholly upon God, and as He is everywhere, thou shalt stand upright in leaning upon Him.

C. H. Spurgeon.

TRUST AND OBEY

What a privilege it is to take everything to God in prayer! Anxious of nothing! Thankful for everything! Praiseful in all things! This is God's will for us!! He has promised if we walk uprightly before Him, no good thing will be denied us. And moreover, that things will work together for good if we love Him, and obey Him. A life crowned with loving kindness; A life free from all disease: A life unhampered with temptation, want and woe; A life sweet and pure and lovely—this is ours if we keep our hearts in love to God and man, This

is the life more abundant, the life which expends itself in loving God with all its strength, soul and understanding, and loving its neighbor as itself. Francis of Assisi has said "Whosoever would be loved of God and receive from Him merit, boundless and measureless, must love God without measure and limit and must render Christ infinite service."

When we are living in love and obedience toward God, all His desires are toward God, all His desires are toward us and everything we set our hands to do is blessed of God. And because you are His by redemption, He desires you to have congenial employment, desires you strong, happy, free from debt. By living a beautiful life you glorify His beautiful Name. The greatest appeal of Christianity in every generation has not been its theology, but in the lives it has produced. A life, producing "works," is what justifies our profession and gives evidence before men of our salvation. So do all the good you can, in all the ways you can, and by every means you can, by keeping your heart overflowing with love to God and men. Study your Bible diligently to show yourself approved.

Keep the commandments of Jesus. Walk every day in the sweet assurance that Christ is in you and with you. In this way your walk will be upright, before Him, and no good thing will be withheld from you. Your prayers will be effectual, your life will be abundant, rich, sweet and serene, as you walk hand-in-hand with your Saviour-King. The Lord has riches to supply the needs of His obedient ones, and as you trust and obey, those riches will be made manifest. This one thing let us do, forgetting those things which are behind, let us press forward to know more of the love of God in the conscious experience of victorious living.—The Power of Prayer.

WE MUST PRAY MORE

A YOUNG man had been called to the foreign field. He had not been in the habit of preaching, but he knew one thing, how to prevail with God; and, going one day to a friend, said, "I don't see how God could use me on the field. I have

no special talent."

His friend said, "Brother, God wants men on the field who can pray. There are too many preachers and too few prayers." He went.

In his own room in the early dawn a voice was heard weeping and pleading for souls. All through the day the shut door and the hush that prevailed made you feel like walking softly, for a soul was wrestling with God.

To his home hungry souls would flock, drawn by some irresistible power. In the morning hours some would call and say: "I have gone by your house so many times and have longed to come in. Will you tell me how I can be saved?" Or from some distant place another would call, saying: "I heard you would tell us here how we might find heart-rest."

Ah, the mystery was unlocked. In the secret chamber lost souls were pled for and claimed. The Holy Ghost knew just where they were and sent them along.

Mark this: If all who read these lines would thus lay hold upon God, with the holy violence and unconquerable perseverance of faith-filled prayer, a good many things would give way, against which we have been beating with our puny human wisdom and power in vain.

The prayer power has never been tried to its full capacity in any church. If we want to see mighty wonders of Divine grace and power wrought, in place of weakness, failure and disappointment, let the whole church answer God's challenge: "Call unto Me and I will answer thee, and show thee great and mighty things, which thou knowest not." (Jer. 33:3).

NEKI NEM KELL, MÁSNAK JÓ

A "Waikagan Church of Christ" 250 tonna papírt gyűjtött össze és eladták \$3,500. A rektor maga 60 tonnát gyűjtött össze. Ez mégis becsületesebb munka, mint a lutrizás a templomokban és a vasárnap megrontó nyári piknikek, kártya és bingó partik. A nevezett összeggel kifizették a templom adósságát. Eből is lehet tanulni. Amit mi értéktelennek tartunk, más értéket talál benne.

SEGITSÜNK A BETEGEKEN

Általában azt gondolják az emberek, hogy a virág a beteg ágya mellett és a temetések alkalmával ártalmas az embereknek, s különösen a betegeknek. Dr. Russel C. Erb, philadelphiai toxicológus (mérgektan) tudós megállapította, hogy a virág nem ártalmas. Nem azért kell a virágot kivinni a szobából, mert árt, ha bent marad, hanem, hogy az friss levegőt kapjon és tovább tartható legyen. A virág az életnek szinboluma és hatással van a betegekre, azért örvendeznek, mikor virágot visznek nekik.

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

JÓ HIR AGGMENHÁZUNKBÓL

KONVENCIÓNK után az első látogatást Aggmenházunknál október hó 21-én tettem. Ezt az a körülmény tette szükségessé, hogy a konvenciónk határozata szerint a tüzléletrát okvetlen meg kell csináltatnunk s a kerítés ügyben is tenni kell valamit.

Nem magam voltam, ott volt Aggmenházunk igazgatósági tagjai közül pénztárnokunk, Vér Ferenc és Trsztjánky T. testvérek. Örömmel jelentem, hogy mire e scrok napvilágot látnak, a tüzlétra már helyén lesz, mert úgy egyeztünk meg, hogy Trsztjánky testvér némely gary-i testvér segítségével azt rendeltetési helyére állítja. Vér testvér nagy szakértelemmel mérte ki és adott magyarázatot annak felállításához.

Ugyanakkor megrendeltünk egy 12 láb hosszú ebédli asztalt, ami szintén készen lesz egy pár héten belül. Ezt az asztalt a Keleti Női egyesület ajándékozta Aggmenházunknak. Pontosan még nem tudjuk a költséget, de amikor megkapjuk a számlát, tudatjuk jószívű testvérnőinket. Köszönjük.

Nem mulaszthatom el jelenteni azt is, hogy öreg testvéreink ajándékban kaptak egy gyönyörű evőeszköz készletet a nyugati, illetve központi nőegyletek egyesületéből. Ugyanis az említett egyesület 15.00 dollárt ajándékozott Aggmenházunknak Petre G.-né testvérnőn keresztül. Megkérdezett, hogy mit tegyen ezzel a pénzzel? Ismertem a szükségét s bátorkodtam arra kérni, hogy engedje át ez összeget evőeszközökre. Kedves leánya, Kis Ernő-né éppen otthon járt látogatóba s nyomban átadtuk neki az összeget és megkértük, hogy ő Bridgeporton vásárolja be a dolgokat, Mikor azonban arra került volna a dolog, reá jött, hogy 15.00 dollárért nem lehet 2 tucat evőeszközt beszerezni. Ezen úgy segített e derék fiatal magyar asszony, hogy \$6.00 és egy néhány cen-

tet a magáéból pótolta a \$15.00-hoz s így aztán vett 2 tucat 4-est, amit nagy örömmel mutattak meg e látogatásunk alkalmával. Itt köszönetet mondunk.

Örömmel jelentem azt is, hogy hála legyen Istennek, Aggmenházunk kis farmján jó termés volt. Kukorica, krumpli, káposzta és más kerti veteményekben bőséges áldást adott az Ur. A lucerna földet háromszor kaszálták meg, ami első-rangu takarmány a teheneknek. A földművelésben az oroszán részt az elmúlt tavasszal és nyáron Tóth Gerzon testvér vette ki, kit Isten az elmúlt tavasszal vezérelt oda. Isten iránti hálával jelenthetem azt is, hogy Aggmenházunk lakói, korukhoz mérten mind jó egészségnek örvendenek. Balogh tv.-ünk gyengélkedik ugyan, de ha tekintetbe vesszük betegségének természetét, akkor azt kell mondanunk, hogy ő a betegek között egészséges beteg.

Látogatásunk alkalmával egy szép Istentiszteletet tartottunk s az Ur asztalához járultunk közösen.

Trsztjánky testvérral Garyból ez alkalommal jöttek kedves neje, Esprávník Györgyné és Smenyák Irénke. — PETRE M. ADALBERT, aggmenházi igazgató.

BRIDGEPORT, CONN.

EVANGELIZÁLÁS. Nagy vállalkozás ma, ebben a rendkívüli időben, evangelizáló Istentiszteleteket tartani, különösen a mi városunkban, ahol éjjel-nappal szünetlenül gyártják a hadianyagot. Városunk az Egyesült Államok második városa ezen a téren. De, mivel nem a lehetetlenségre néztünk, hanem Jézus Krisztusra, így azt mondhatjuk, hogy egyik legsikeresebb evangelizálásunk volt, amelyért Istennek legyen hála és dicsőség.

Evangelistáink hárman voltak, akik szövetségünknek régi pionirjai, Istennek pedig hű szolgálói. Stumpf Lajos tv., aki nemcsak igehirdetéssel vona magára a hallgatóság figyelmét, hanem szép énekeivel is. Majd Botka József tv., az ő megszokott elevenségével szólott az Ur szavai-ból, amit Biró Mihály tv. követett lelki tüzzel szolván az Ur üzenetét.

A szíveket érintette, mert a feltett kérdésre többen adták azt a feleletet, hogy a jövőben többet fognak tenni Jézus Krisztusért. Így mi, mint gyülekezet, hála-lásak vagyunk mind a három evangélistáknak jól végzett önzetlen munkájukért.

Urunk végnélküli áldását kívánjuk rájuk. Nem felejtjük el azt sem, hogy evangelizálásunk sikeréhez nagyban hozzájárult zene- és énekarunk. Szóló énekeink szereplése és a szívből eredő szavak is.

A. S.

Pártoljuk hirdetőinket, mert ők is pártolnak minket!

GARFIELD, N. J.

EVANGELIZÁLÁS. — Mint minden más gyülekezetben, nálunk is kezdetét vette a komolyabb lelki munka. S hogy nagyobb lendületet adjunk, október 5 és 11 között evangelizálást rendeztünk Fazekas János préd. tv. segítségével, ki szent buzgalommal és nagy lelki erővel hirdette időről-időre Istennek bűnöst megmentő evangéliumát.

A lelki tevékenység nem merült ki a prédikálásban csupán, hanem az evangelista, a mi pásztorunkkal, közben személyes evangelizálást is végzett. Hivogattak az összejövetelekre. Így aztán meg is lett az örömteljes eredmény, miszerint estéről-estére szaporodott a megjelenők száma s ez lelkesítette mindenképpen a gyülekezetet. Voltak vendégeink is: New Yorkból Tatter Vilmos préd. tv., Perth Amboyból: Kinda Sándor préd. tv. és March Sándor tv. nejeikkel; New Brunswickról: Major préd. tv. nejével és ifju Zih tv., helyből pedig Rác Győző ref. lelkész.

A mélyen szántó bibliai előadásokon kívül, minden alkalommal az énekkar is közreműködött és némelyek szavalattal szóló énekkel és bizonyágtétellel járultak a vállalkozás sikeréhez.

Az Ur áldja meg az elhintett igemagvakat s adjon utána bőséges aratást országa építésére és Fazekas testvérnek pedig gyülekezetével egyben, köszönettel adózunk az önzetlen szolgálatért.

VACSORA. — Október 10-én, evangelizálási hetünk szombati estéjén, a férfikör rendezett egy sikeres vacsorát. A siker nem annyira anyagiakban, mint sokkal inkább lelkieken jelentkezett. A változatos és épületes műsort Szakács Ferenc tv., a kör elnöke vezette igen ügyesen. Itt az evangelista testvérünk újból, mint ünnepi szónok hirdette humoros illusztrációkkal színezve az evangéliumot, melyet a nép soha sem fog elfelejteni. Vendégeink ez alkalomra is szép számban jelentek meg a szomszédos gyülekezetekből s barátaink helyből. Köszönjük nekik a szíves támogatást s igyekszünk a jövőben azt visszaszolgálni. — Adjon az Ur sok ilyen örömet minden népének. Megbízásból:: **Kurtz Lajosné.**

JUNIUSTÓL—OKTÓBERIG TERMÉSZETBELI ADOMÁNYOKBAN ADAKOZTAK:

E. Chicago, Ind. — Mrs. Márk: 2 font liszt, 5 darab szappan, 1 box szappanpór, 1 f. kávé, 1 tucat narancs. Nagy Andrásné: 1 tucat benán, 25 f. liszt, 6 f. bab. Mrs. Soltész: 4 f. kávé. Kánya család: 2 f. rizs, féltucat benán, 1 tucat narancs, 9 drb. szappan, 4 font makaróni, egy drb. sütemény. Somi tv.-nő: 2 f. makaróni, 5 f. cukor, 1 dozen narancs, 2 kenyér, 2 f. füge, 5 drb. szappan.

Hammond, Ind. Nagy Lajos: 1 drb. sü-

temény, 1 box oat meal, 1 f. kávé, 1 tucat narancs.

Gary, Ind. Bulza Tivadar tyuk fészekre \$15.00, 5 f. liszt, 1 f. bab, 1 f. lencse, 1 box mosópor és egy csomag használt ruha. Smenyák Pál: 24 üveg Coca Cola és 1 gallon fagylalt. Bulza tv.-nő: 25 f. liszt, 1 fej káposzta. Kovács József: \$5.00. Bulza tv.-nő: 1 f. kávé, 1 f. bors, 3 f. rizs, 1 box tészta. A garyi gyülekezet 8 f. kávé.

E. Chicago, Ind. Nagy tv.-nő, Veprezsán tv.-nő és Mák barátnő 1 box tészta. Mák barátnő 4 f. makaróni, 2 f. kávé, 2 kenyér, 2 tucat narancs, 1 torta.

Chicago, Ill. Mrs. Tóbiás 5 f. liszt, 10 f. só, 1 f. kávé, 1 f. lencse, 1 f. borsó, 1 tucat sütemény, 1 box gyufa. Kánya család: 3 box surolópor, 3 drb. szappan, 1 roll papír, 1 box Corn Flakes, 2 box köles kása, 1 box mosópor, 2 box só, 1 f. kávé, 1 box crackers, 2 box candy, 1 tucat narancs és 13 új énekes könyv.

Huntsburg, Pa. — A Nőegyesülettől 7 yard meleg szövet.

Leány Szövetségünk: 2 amerikai zászló.

Öreg testvéreink nevében köszönetet mondok a nemesszívű adakozóknak. "Jobb adni, mint venni." — P. A. M.

PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

Dr. Charles B. Gruber
2954 East 81st Street
Cleveland, Ohio

SZÖVETSÉGI PÉNZTÁRNOK:

Rev. Arthur Stumpf
14 Silliman Ave.
Bridgeport, Conn.

MENHÁZI PÉNZTÁRNOK:

Rev. Frank Vér
818 North Broadway
Dayton, Ohio

NŐISZÖVETSÉG PÉNZTÁRNOKA:

Mrs. Michael Major
38 Hartwell St.
New Brunswick, N. J.

ÁRVAÜGYI PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Helen Lovas
709 Washington, St.
Akron, Ohio

EAST 79th and GRAND SERVICE STATION

Tire — Battery — Sales & Service
Irja fel címünket és telefonszámunkat,
keressen fel mielőbb, parancsoljon és
mi örömmel állunk szolgálatára

TOMORY és KLIMEK
2749 East 79th St., — Cleveland, O.
Tel. ENdicott 9463

FIGYELEM FIGYELEM KEDVEZMÉNY

Az Első Magyar Baptista Szeretet Egylet újból kedvezményes beállással veszi fel az új tagokat 18—65 évesig. Orvosi vizsga nem is szükséges, de a prédikátornak vagy egy bentlevő tagnak egészségi bizonyítványát kérjük.

Az egész teendő ez: Küldjön be \$1.55-et beállási díj fejében és prédikátorával írásban pár sort egészségi állapotáról és küldje be az alábbi címre. Ha valamely rendes tag meghal, az élő tagok 30 napon belül kötelesek beküldeni a központba Clevelandba 1 dollárt. Mi pedig azonnal kiutaljuk a \$105.00 haláleseti díjat az örökösnek.

A biztosítás ma a legjobb dolog a világon, különösen ha hívők által van az kezelve. Tehát aki ebbe beál', önmagának és hátramaradotainak tesz vele jót. **A kedvezményes idő 90 napig tart.** Bővebb felvilágosításért forduljon **Dobra Gábor titkárhoz: 2889 E. 102nd St., Cleveland, Ohio.**

ELSŐ MAGYAR TEMETKEZŐ VÁLLALAT

FRAZON & YELENIK

519 Ontario St.—Buffalo, N.Y.

Frank J. FRÁZON, Licensed Mgr.
Albert YELENIK, Unlicensed Assoc.

Gyász esetén hívja fel:
Riv. 1022

Impozáns temetések—Mésékelt árak

Riverside Men's Shop

783 TONAWANDA ST.,

AT ONTARIO

BUFFALO, N. Y.